

بررسی عوارض ناشی از واکسن BCG در کودکان شهر سمنان

دکتر مریم سیف هاشمی^{*}، متخصص اطفال استادیار دانشگاه علوم پزشکی سمنان

دکتر احمد همتی، متخصص اطفال، همطراز هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی سمنان

دکتر مژگان مظاہری، نفرولوژیست کودکان، استادیار دانشگاه علوم پزشکی سمنان

دکتر آرش آذربزین، پزشک عمومی، دانشگاه علوم پزشکی سمنان

دکتر پریا حامدی، پزشک عمومی، دانشگاه علوم پزشکی سمنان

خلاصه

هدف: سل عفونتی است که انتشار وسیعی در جهان دارد. در حال حاضر تنها واکسن موثر بر علیه بیماری سل واکسن ب.ث.ر می‌باشد. این واکسن در ایران در روز اول تولد با دوز ۰/۰۵ CC از نوع خشک و به روش اینترادرمال در بیمارستان تلقیح می‌گردد. عوارض این واکسن عبارتند از: زخم محل، تحریق، لنفادنوباتی موضعی، لنفادنوباتی چرکی، آبسه و فیستولیزه شدن، استثیت یا استئومیلیت، عفونت منتشر، واکنش‌های آلرژیک و گرانولوماتوز. با توجه به این که مطالعات کمی بر روی عوارض واکسن ب.ث.ر در ایران انجام شده است بر آن شدیدم تا بروز عوارض مهم واکسن ب.ث.ر (لنفادنوباتی، لنفادنوباتی، آبسه و فیستولیزه شدن) را مورد بررسی قرار دهیم.

روش مطالعه: در یک مطالعه آینده‌نگر ۵۵۷ کودک که در بیمارستانهای امیرالمؤمنین و شفای سمنان تحت تحریق واکسن ب.ث.ر قرار گرفته بودند از طریق پرسشنامه و معاینه بالینی ماهیانه توسط پزشک مورد ارزیابی قرار گرفتند.

یافته‌های مطالعه: میزان بروز لنفادنوباتی، لنفادنوباتی، آبسه و فیستولیزه شدن ناشی از واکسن ب.ث.ر به ترتیب ۲/۲٪، ۰/۵٪ و ۰/۱٪ بود. تفاوت معنی‌داری در میزان بروز لنفادنوباتی ($P=0/4$) و لنفادنوباتی ($P=0/8$) ناشی از واکسن بین دو مرکز بدست نیامد. همچنین بین جنس و میزان بروز لنفادنوباتی ($P=0/9$) و لنفادنوباتی ($P=0/6$) تفاوت معنی‌داری به دست نیامد.

نتیجه‌گیری: مطالعه انجام شده نشان‌دهنده میزان نسبتاً بالای لنفادنوباتی ناشی از واکسن ب.ث.ر و همچنین بالاترین میزان بروز لنفادنوباتی ناشی از واکسن ب.ث.ر در سمنان در مقایسه با سایر مناطق بررسی شده می‌باشد.

*مسئول مقاله، آدرس:

دکتر مریم سیف هاشمی،

بیمارستان امیرالمؤمنین، سمنان

E-mail:
maryam_seif@hotmail.com

تاریخ دریافت: ۸۴/۳/۱۰

تاریخ پذیرش: ۸۴/۷/۱۸

واژه‌های کلیدی: بیماری سل، ب.ث.ر، لنفادنوباتی، لنفادنوباتی، آبسه، فیستولیزه شدن

محافظتی علیه عفونت توپرکولولوژیس ایجاد کند. فقط فرم

زنده واکسن باید برای ایمن‌سازی به کار برد و شود [۱]. مطابق برنامه واکسیناسیون سازمان بهداشت جهانی (WHO)، یک دوز واکسن ب.ث.ر در دوران نوزادی در کشورهای درحال توسعه و در بعضی کشورها دوز دوم واکسن نیز تجویز می‌شود. نوزادان کمتر از یک سال باید نصف دوز معمول واکسن را دریافت نمایند [۱، ۲]. در ایران نیز واکسن ب.ث.ر در روز اول تولد با دوز ۰/۰۵ میلی‌لیتر از نوع خشک و به روش داخل جلدی (اینtra درمال) در بیمارستان تلقیح می‌گردد [۱، ۲]. واکسن می‌باشد بین ۲ تا ۸ درجه سانتیگراد و دور از نور نگهداری شود، و بیال بازشده آن را تنها می‌توان تا آخر همان روز مورد استفاده قرارداد [۴].

مقدمه

سل عفونتی قدیمی است که انتشار وسیعی در جهان داشته و تاریخچه باستانی دارد. این بیماری توسط مایکروبکتریوم توبرکلوزیس (Mycobacterium Tuberculosis) ایجاد می‌شود. محل معمول بیماری ریه‌ها می‌باشد ولی سایر اعضاء هم گرفتار می‌شوند [۱، ۲]. تنها واکسن در دسترس بر علیه بیماری سل واکسن ب.ث.ر (Bacille Calmette Guerin) می‌باشد که این نام از نام دو فرانسوی کاشف این گرفته شده است و اولین بار در سال ۱۹۲۱ به صورت خوارکی مورد استفاده قرار گرفت. ارگانیسم اولیه مایکروبکتریوم بوویس می‌باشد که برای تهیه واکسن از شکل تضعیف شده آن استفاده می‌شود. این واکسن ایمنی وابسته به سلول را تحریک می‌کند تا

برای محاسبه حجم نمونه با اطمینان ۹۵٪ و دقت ۵٪ با منظور نمودن شیوه ۵٪ با استفاده از مطالعات مشابه، حجم نمونه ۳۸۵ نفر برآورد شده که به دلیل نوع نمونه‌گیری ۵۵۷ کودک مورد بررسی فرار گرفتند. برای تجزیه و تحلیل اطلاعات بدست آمده از آزمون‌های نسبت و مجذور کای (chi-square) در سطح معنی دار ۰/۰۵ استفاده شد.

یافته‌ها

در این مطالعه ۵۵۷ کودک که به مراکز بهداشتی - درمانی شهرستان سمنان مراجعه کرده بودند مورد مطالعه قرار گرفته که ۴۶/۱٪ (۲۵۷ کودک) مذکر و ۵۳/۹٪ (۳۰۰ کودک) مونث بودند. ۲۵۵ کودک در بیمارستان امیرالمؤمنین و ۳۰۲ کودک در بیمارستان شفا وکسن ب.ث.ز دریافت کرده بودند. در مجموع ۷ شیرخوار پسر و ۹ شیرخوار دختر چار یکی از عوارض لنفادنوباتی، لنفادنیت یا آبسه شدند. بدین ترتیب میزان بروز کلی عوارض ۲/۹٪ بود. اختلاف معنی داری بین بروز عوارض در دو جنس وجود نداشت.

میزان بروز لنفادنوباتی ناشی از واکسن ب.ث.ز ۲/۲٪ (۱۲) شیرخوار بود. تعداد ۷ کودک (۲/۷٪) که در بیمارستان امیرالمؤمنین واکسینه شده بودند و ۵ کودک (۱/۶٪) از کودکانی که در بیمارستان شفا واکسینه شده بودند چار لنفادنوباتی ناشی از واکسن گشته است. تفاوت معنی داری بین میزان بروز لنفادنوباتی ناشی از واکسن ب.ث.ز بین دو مرکز مشاهده نشد ($p=0/4$).

میزان بروز لنفادنیت ناشی از واکسن در دو مرکز ۵۴٪ (سه کودک) بود که تعداد ۲ کودک در بیمارستان امیرالمؤمنین و یک کودک از متولبدین بیمارستان شفا بودند. تفاوت معنی داری بین میزان بروز لنفادنیت ناشی از واکسن ب.ث.ز بین دو مرکز مشاهده نشود ($p=0/8$). همچنین در مجموع آبسه و فیستولیزاسیون در یک کودک (۱/۸٪) مشاهده گردید که این کودک مونث بود (جدول ۱). شایع ترین زمان بروز عوارض دو ماهگی بود که ۳۷/۵٪ عوارض در این ماه بروز نمود. بعد از ۶ ماهگی نیز هیچ عارضه‌ای بروز نکرد. جدول ۲ سن بروز عوارض را به تفکیک عارضه نشان می‌دهد.

مطالعات متعددی در سراسر جهان بر روی عوارض ب.ث.ز انجام شده است ولی در ایران مطالعه جامعی در این زمینه انجام یافت نشد. از آنجا که در شهرستان سمنان ۲ رایشگاه «بیمارستان امیرالمؤمنین و شفا» وجود دارد که کودکان پس از تولد در آجا واکسینه می‌شوند و با توجه به اینکه نوع واکسن در هر دو بیمارستان یکسان بوده، ولی واکسیناسیون توسط دو فرد مختلف انجام می‌گردد بر آن شدیدم که میزان بروز عوارض شایع (لنفادنوباتی، لنفادنیت، آبسه و فیستولیزاسیون) بینال تزریق BCG را در کلیه کودکان بررسی کنیم و همچنین عوامل انسانی و تکیکی از قبیل: چگونگی تزریق و محل آن و رعایت دوز دقیق واکسن مورد ارزیابی قرار گیرد.

مواد و روش‌ها

این مطالعه یک مطالعه آینده نگر بود و کلیه نوزادان متولد شده در بیمارستان‌های امیرالمؤمنین و شفا در سمنان که از فروردین ماه ۸۲ تا مهر ماه ۸۲ متولد شدند وارد مطالعه شدند. کلیه نوزادان در بیمارستان با واکسن ب.ث.ز به روش داخل جلدی و با دوز ۰/۰۵ میلی لیتر واکسینه شدند. در هر بیمارستان فقط یک واکسیناتور تزریق واکسن را بر عهده داشت که در مدت انجام مطالعه ثابت بودند.

پرسشنامه‌ای در مراکز بهداشتی - درمانی شهر سمنان توزیع گردید که در پرونده خانوار کلیه نوزادانی که از تاریخ ۸۲/۱/۱ لغایت ۸۲/۷/۱ متولد گردیده بودند قرار داده شد. شیرخوار در هر بار مراجعه به مرکز بهداشتی - درمانی توسط واکسیناتور و پزشک معاينه شده و از نظر وجود لنفادنوباتی، لنفادنیت، آبسه و فیستول بررسی شده و نتایج در پرسشنامه همراه با قید تاریخ مراجعه درج گردید. همچنین سایقه بیماری‌هایی که به طور شایع باعث لنفادنوباتی می‌شوند نیز در نظر گرفته شد (احتمال مثبت کاذب). کودکان حداقل به مدت ۹ ماه و حداقل ۱۲ ماه از نظر وجود عوارض به صورت ماهانه بررسی گردیدند. پرسشنامه‌ها در خرداد ماه ۸۳ از مرکز بهداشتی - درمانی شهرستان جمع‌آوری گردید و مورد ارزیابی قرار گرفت.

جدول ۱- میزان بروز لنفادنوباتی و لنفادنیت ناشی از تزریق واکسن BCG در بیماران مورد مطالعه به تفکیک جنس

گروه	مجموع	مذکر (N=۲۵۷)	مونث (N=۳۰۰)	مجموع (N=۵۵۷)
لنفادنوباتی مثبت	(٪۲/۳) ۶	(٪۲/۶) ۶	(٪۲/۲) ۱۲	(٪۲/۲) ۱۲
لنفادنیت مثبت	۱	(٪۰/۴) ۱	(٪۰/۷) ۲	(٪۰/۵) ۳
آبسه و فیستولیزاسیون	۰		(٪۰/۳) ۱	(٪۰/۲) ۱
مجموع	۷	(٪۰/۷) ۷	(٪۰/۳) ۹	(٪۰/۹) ۱۶

جدول ۲- زمان ظهور عوارض ناشی از واکسن ب.ث.ژ در کودکان مورد مطالعه (سال ۸۲-۸۳)

جمع	آبسه و فیستول	لنفادنوباتی	لنفادنوباتی	عوارض ناشی از واکسن	
				زمان ظهور عوارض	زیر یک ماه
(٪۶/۳) ۱	۰	۰	(٪۸/۳) ۱	زیر یک ماه	
(٪۱۲/۵) ۲	۰	۰	(٪۱۶/۷) ۲	یک ماهگی	
(٪۳۷/۵) ۶	۰	۰	(٪۵۰) ۶	دو ماهگی	
(٪۳۱/۲) ۵	(٪۱۰۰) ۱	(٪۶۶/۷) ۲	(٪۱۶/۷) ۲	سه ماهگی	
(٪۱۲/۵) ۲	۰	(٪۳۳/۳) ۱	(٪۸/۳) ۱	چهار ماهگی	
۰	۰	۰	۰	پنج ماهگی و بیشتر	
(٪۱۰۰) ۱۶	(٪۱۰۰) ۱	(٪۱۰۰) ۳	(٪۱۰۰) ۱۲	جمع	

مورد مطالعه، از عوامل مؤثردر میزان بروز عوارض واکسن گزارش شده‌اند^[۸]. به عنوان مثال میزان بروز لنفادنیت در واکسیناسیون در سن زیر یک ماه ۲ برابر میزان آن در سن بالای ۳ ماه گزارش شده است^[۸]. میزان واکسن تزریق شده نیز در بروز عوارض موثر است. بطور مثال در الجزاير واکسن به میزان ۱/۰ میلی‌لیتر به نوزادان تزریق شده و میزان بروز لنفادنیت ۰/۳۸ درصد گزارش شد ولی در هنگ کنگ واکسن به میزان ۰/۰۵ میلی‌لیتر تجویز شده و بروز عوارض به ۰/۰۱٪ کاهش یافت^[۸].

بررسی دیگری که در زیمبابوه توسط WHO در سال ۱۹۸۶ انجام شد، نشان داد که تکنیک غلط تزریق داخل جلدی، شانس بروز عوارض را بالاتر می‌برد. همچنین مواردی مانند استفاده از یک سرنگ برای چند نفر در حالیکه فقط سوزن در هر تزریق تعویض می‌شد باعث تغییر میزان واکسن تزریق شده گردید که خود میزان عوارض را افزایش داد^[۹]. در این مطالعه میزان واکسن، محل تزریق، سن تزریق و نوع واکسن مصرفی در هردو مرکز مورد مطالعه یکسان بود ولی فرد واکسیناتور در هر مرکز متفاوت بود. نتایج بدست آمده نشان داد که میزان بروز عوارض در دو مرکز تفاوت معنی‌داری نداشت، در حالی که میزان بروز عوارض به‌طور مشخصی در شهر سمنان بالاتر از موارد گزارش شده در مطالعات دیگر جهانی است. میزان بروز لنفادنوباتی ناشی از BCG در مطالعه ما ۲/۲٪ بوده است در شیلی ۷/۰٪ در زیمبابوه^[۹] و در ترکیه نیز ۷/۰٪^[۱۱] ۱۰٪ در گزارش شده است. در کانادا این عارضه در ۱ درصد کودکان^[۸] و در جامائیکا در ۱/۹٪^[۱۲] و در آفریقای جنوبی میزان آن ۰/۵٪^[۱۳] مشاهده شده است (نمودار ۱).

بحث

هدف از این مطالعه بررسی میزان بروز عوارض مختلف واکسن ب.ث.ژ در کودکان شهر سمنان در یک مقطع شش ماهه بود. لنفادنوباتی موضعی و لنفادنیت چرکی یکی از عارضهای شایع واکسن ب.ث.ژ می‌باشد که معمولاً فرد دچار لنفادنوباتی موضعی در زیر بغل همان سمت تزریق یا ناحیه گردنی همان سمت می‌شود. گاهی این لنفادنوباتی‌ها به لنفادنیت مبدل می‌شود. به دنبال آن ممکن است لنفادنیت تغییر ماهیت داده و به آبse تبدیل گردد و نهایتاً آبse فیستولیزه شده و ترشحات پنیری از آن خارج گردد که این حالت نادر است. درنهایت بسیاری از این لنفادنیت‌ها دچار کلسيفيکاسيون می‌گردند^[۳، ۵]. استئتيت یا استئوميليت از عوارض بسیار نادر واکسن ب.ث.ژ می‌باشد که بیشتر در کشورهای اسکاندیناوی و اروپای شرقی گزارش شده است. اخیراً با تغييراتی که در سويه های واکسن انجام شده است از میزان بروز اين عارضه کاسته شده است^[۶].

عفونت منتشر(BCGitis) نیز به عنوان عارضهای نادر از واکسن ب.ث.ژ گزارش شده است که در کودکان دچار نقص این عارضه شایع‌تر است^[۷]. عوارض دیگری مانند واکنش‌های سیستمیک (نظیر تب، تشنج، کاهش اشتها و تحریک پذیری) و واکنش‌های آلرژیک در موارد بسیار نادر گزارش شده است^[۴].

مطالعات متعددی در سراسر جهان بر روی عوارض BCG انجام شده است. در این مطالعات میزان بروز عوارض با عوامل گوناگونی از جمله دوز واکسن، سن تزریق واکسن، تکنیک تزریق داخل جلدی، محل تزریق واکسن، روش تهیه واکسن و کارخانه تولید کننده و خصوصیات افراد جمعیت

میزان بروز آبسه و فیستولیزاسیون در اکثر مطالعات نادر گزارش شده [۱۰، ۱۱، ۱۲، ۹، ۱۳] ولی در مطالعه ما میزان آن ۱/۸ درصد بود. عوارض شدیدتر از قبیل BCGitis واکنش‌های آرژیک، تشنج و واکنش‌های سیستمیک نیز در این بررسی مشاهده نگردید. این عوارض در مطالعات جهانی نیز بسیار نادر گزارش شده است [۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲].

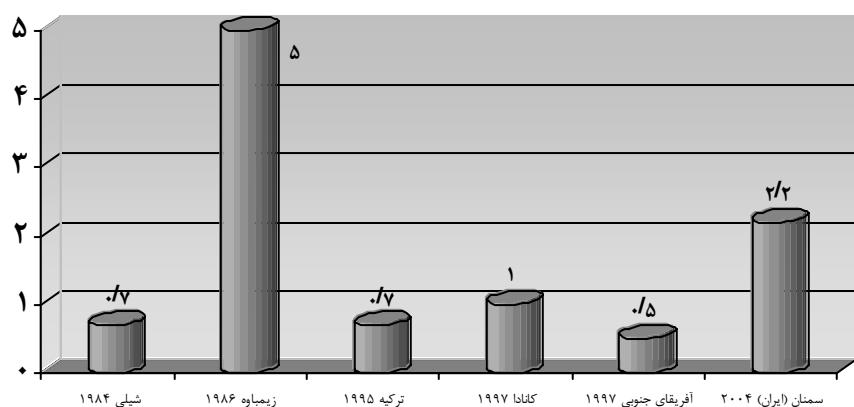
نتیجه‌گیری

در مقایسه بین این مطالعه و مطالعات کشورهای دیگر میزان بروز بالای لفادنوباتی و لفادنیت ناشی از واکسن BCG مشهود است. طبق یافته‌های این مطالعه به نظر می‌رسد برخی فاکتورها در نمونه جمعیتی ما تاثیر متفاوتی داشته است. این امر می‌تواند ناشی از علل مختلف از قبیل: درست نبودن روش و یا محل تزریق، عدم دقیق در میزان واکسن تزریق شده و یا نوع واکسن باشد که خود نیازمند مطالعات تکمیلی دیگر و آموزش مداوم واکسیناتورها است.

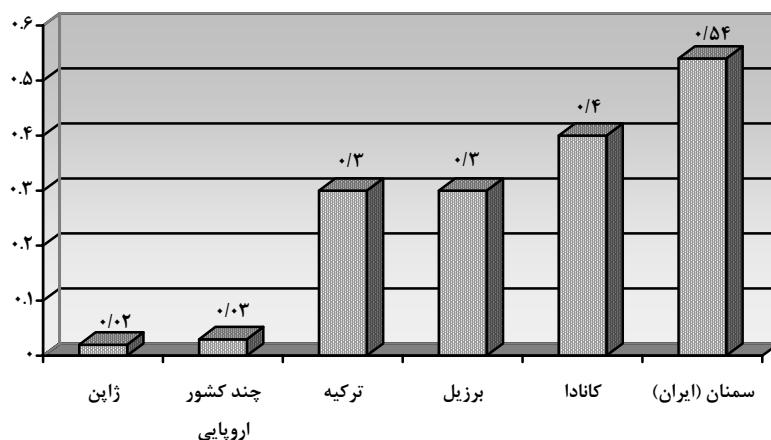
میزان بروز لفادنیت در مطالعه ما ۰/۵۴ درصد بود که در مقایسه با سایر مطالعات به وضوح بالاتر است. بطور یکه میزان این عارضه در مطالعه‌ای در ریودوژانیرو [۱۴] ۰/۰۳٪ گزارش شده است. همچنین در مطالعات دیگری بر روی میزان بروز لفادنیت ناشی از BCG، در ژاپن [۱۵] ۰/۰۲٪ در چند کشور اروپایی [۱۶] و در برزیل [۱۷] ۰/۰۳٪ در بروز لفادنیت ناشی از BCG مشاهده شده است. میزان بروز لفادنیت ناشی از BCG در مطالعه‌ای که در درآفریقای جنوبی انجام شده [۱۸] ۰/۱۳٪ و در ترکیه نیز ۰/۰۳٪ گزارش شده است [۱۹] (نمودار ۲).

در تحقیقات انجام شده قبلی تفاوت معنی داری بین میزان بروز عوارض واکسن و جنسیت گزارش نشده بررسی می‌نیز همین نتیجه را نشان می‌دهد.

در این مطالعه هیچ عارضه‌ای پس از ۵ ماهگی بروز نکرد که با مطالعات انجام شده در جامائیکا و مطالعات WHO در کشورهای مختلف مطابقت دارد [۱۰، ۱۲]. در جامائیکا بیشترین میزان بروز عوارض در سن قبل از ۶ هفتگی بوده [۱۲] در حالیکه در مطالعه حاضر قبل از ۸ هفتگی بوده است.

نمودار ۱- مقایسه میزان بروز (درصد) لفادنوباتی ناشی از واکسن ب.ث.ر. در مطالعات مختلف

نمودار ۲- مقایسه میزان بروز (درصد) لفادنیت ناشی از واکسن ب.ث.ر. در مطالعات مختلف

Complications of BCG vaccination in children

M Seyfhashemi MD, Ass Prof of Pediatrics, Semnan University of Medical Sciences

A Hemati MD, Pediatrician, Semnan University of Medical Sciences

M Mazaheri MD, Ass Prof of Pediatrics, Semnan University of Medical Sciences

A Azarbarin MD, General Physician, Semnan University of Medical Sciences

P Hamedi MD, General Physician, Semnan University of Medical Sciences

Abstract

Background: Tuberculosis is a worldwide infectious disease and BCG is the only available vaccine against this infection. This vaccine is injected intradermally (0.05 cc) in the first day of life.

The complications of BCG vaccine are: local ulceration, regional lymphadenopathy, lymphadenitis, abscess formation and fistulization, osteitis or osteomyelitis, systemic reactions, hypersensitivity and granulomatosis reactions.

There has been hardly any study on complications of BCG in Iran; therefore we decided to evaluate the rate of the most important complications of this vaccine (lymphadenopathy, lymphadenitis, abscess formation, and fistulization) in Semnan.

Methods: All 557 babies born at Amir-al-Momenin and Shafa Hospitals during a 6-month period between March and September 2003 were assessed. In our study, BCG vaccination was performed for all these neonates at the hospitals. Then, the babies were examined monthly by a physician and the questionnaires were filled in.

Findings: The rate of lymphadenopathy, lymphadenitis and fistulization of the abscess after BCG vaccination were 2.2%, 0.54%, and 0.18% respectively. There was no significant difference between the incidences of the complications in the two hospitals. Moreover, no significant difference was observed between the sex of the babies and the occurrence of the complications.

Conclusion: The survey illustrated a higher rate of lymphadenopathy and lymphadenitis after BCG vaccination compared with the other countries' studies.

Key Words: Tuberculosis, BCG vaccine, Lymphadenopathy, Lymphadenitis, Abscess formation, Fistulization.

REFERENCES

1. عزیزی ف. اپیدمیولوژی بیماریهای شایع ایران. چاپ اول. تهران، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی. ۱۳۷۲ ص: ۷۰-۷۲.
2. بنی‌فضل م، رمضانی آ. درسنامه بیماری سل. چاپ اول. تهران، انتشارات پورسینا. ۱۳۸۱ ص: ۱۳۲-۱۴۰.
3. Munoz FM, Starke JJR. Tuberculosis. In: Behrman RE, Kliegman M, Jensen B: Nelson Textbook of Pediatrics, 17th ed. Philadelphia, Saunders. 2004 Pp 956-72.
4. Rockville M, Edward.KM. The United States Pharmacopoeia. 23rd ed. Baltimore, Williams & Wilkins. 2003 Pp 1069-82.
5. Ravaglione M. Tuberculosis. In: Braunwald.E, Fauci A, Kasper D: Harrison's Principles of Internal Medicine. 15th ed. Philadelphia, McGraw Hill. 2001. Pp 1024-35.

6. Sessions FC. Tuberculosis. In: Taeush.HW, Ballard.RA, Mhairi G. Avery's Neonatology. 7th ed. Philadelphia, Saunders 1995. Pp 513-5.
7. Starke RJ. Tuberculosis. In: Mc Milan J, Angelis C, Warshaw B. Osaki's Pediatrics. 17th ed. Philadelphia, Lippincott Williams & Wilkins 1999. P 1038.
8. Warian JP. Raviglione.M.C. Evaluation of BCG vaccines. Bulletin of the WHO. 1990; 68:93-108.
9. Ray.C.S. Lymphadenitis associated with BCG vaccine: A report of an outbreak in Harare Zimbabwe. Central African J 1988; 34:281-6.
10. Tidajani O, Amedome A. The protective effect of BCG vaccination of the newborn against childhood tuberculosis in Chile. Tubercle J 1985; 67:269-81.
11. Sirinavin S, Chotpitasunondh T, Suwanjutha S, et al. Protective efficacy of neonatal Bacillus Calmette-Guerin vaccination against tuberculosis. Pediatr Inf Dis J 1995; 10:359-65.
12. Praveen KM. Outbreak of BCG vaccine associated lymphadenitis and abscess in Jamaica. Pediatr Inf Dis J 1990; 9:890-3.
13. Jeena PM, Chhagam MK, Topley J. Safety of the intradermal BCG vaccine in neonate in Durban, South Africa. Bull WHO 2001; 79:337-43.
14. Lanckriet C, Levy-Bruhl D, Bingono E. Efficacy of BCG vaccination of the newborn in Brazil. Int J Epidemiol 1995; 24:1042-9.
15. Filsho WV. BCG Complication induced by intradermal vaccination. J Inf Dis 1990;183:637-45.
16. Casanova J, Blanches S, Emile J. Idiopathic disseminated BCG infection, French National Retrospective Study. 1996; 32: 774-8.
17. Menzies D, Fanning.A. Tuberculosis among healthcare workers. N Eng. J 1995, 12:92-98.
18. Oguz F, Muejgan S, Alev F. Treatment of BCG associated lymphadenitis. Pediatrics Inf. Dis J 1992; 11:887-8.1